

Които земахме решение отнапредъ
За други, мислейки че всичко е наредъ
И ясно, както се въ книгата отбелязва —
И както някому се ревне да разказва ...
Вий знайте българинъ когато занехай,
Какво е ... но въ това нехайство той си знай
Че правъ е. Кой е този що съ своето решение
Му се натрапува? За неговото мнение
Веднѣжъ отпонапредъ дали е питалъ той?
Благатъ е този народъ що има разумъ свой
И се на чуждия въ измами не поддава!
Народните дела изискватъ и управа
Народна. Казвалъ съмъ и казвамъ пакъ: Не намъ
Да заповядваме се пада — нека самъ
Си заповядва той, този който ще вѣстава —
И нека за това самичѣкъ си решава ...
Намъ ревне се, твърдимъ ний често: дойде часъ!
А тъй ли е? Това народний само гласъ
Призванъ е да реши: ~~презъ него~~ **Богъ говори!**
Зове ли го ний съ тирана да се бори,
Редътъ му е въ съветъ да има дума пръвъ, —
Че той ще потвърди, каквотъ реши съсъ кръвъ
И сълзи. Ако зла го иначе съдбина
Сполетя, този народъ до века ще проклина
Назъ, наште имена, че силомъ къмъ беда
Сме го повели ний. Що е било преди,
То на предишните за смятка да остане.
За шумъ ли само ний ще дигаме въстанье?
Тогазъ е лесно — два гърмежа ... да се чуй —
И хайде нагосте въ Романия следъ туй ...